

Ur bildtidningen **SE** nr 9 1944
Reportage av Gert Engström och Lennart Green

Resan har varit lång och många tår har fällts, men när man närmar sig Boden blir det allmän glädje. Nu får vi stiga av tåget!!!

Uppe på en skidlöparkasern vid I 19 tar sjuk-systrar och lottor emot och här får barnen en persedelring.

Äntligen! Äntligen framme! Hjälpsamma militärer från Kungl. Norrbottens regemente bildar kedja och

•langen går...• över i bussen med småttingarna. Barnen är uttrötade efter den långa resan.

EN NY BARNSTRÖM FRÅN ÖSTER...

Sverige har återigen öppnat famnen för barnen från vårt östra broderland. Sedan de ryska bombmaskinerna dånat in över Finland i allt större antal har evakueringen av barn med snabbhet och precision satt i gång. Redan lördagen den 12 februari kom det första tåget till Haparanda med småttingar, som sedan efter ytterligare några timmars resa med gråt och skratt om vartannat tog en av 1 10:s skidlöparkaserner i Boden i besittning.

En hel lottakar stod till förfogande, läkare var beredda, rena kläder och nybäddade militärsängar hade iordningställt och sedan de små finska gästerna badats och krupit ned mellan rena vita lakan dröjde det inte

länge förrän John Blund tog befälet, där för endast några dagar sedan dagunderofficerare beordrat sömn på kommando.

Den som inte varit med och sett dessa stora barnaskaror flyttas till främmande land, kan inte sätta sig in i den tragedi — blandad med barnslig glädje — som får ett så säregnet uttryck just hos de finska småttingarna. Rop på pappa och mamma — hjärtskärande små dialoger mellan syskon, som kanske för ett par dagar sedan förlorade far och mor hemma i Helsingfors... allt detta gör att man mer än någonsin känner sitt moraliska ansvar som medborgare i ett land, som kan och vill hjälpa.

(SE-reportage: Gert Engström — Lennart Green.)

Väntans tid är inte svår, när man får sitta högt upp-flugen i ett gevärsställ, tycker Matti Leonard Niemi. Snart skall han och de övriga 497 byta kläder.

•Måste jag ta av mig allt?• frågar Manne Heikki och drar av sig undertröjan. •Farbror Överstens (överste Björk, I 19, barnens värd) kappas skyttar på bilden.

Ur bildtidningen **SE** nr 9 1944
 Reportage av Gert Engström och Lennart Green

Lilla fröken Eva Lindbom är inte rädd för doktorn (Henry Frödin) utan gapar villigt och visar att »här finns inga fel». Efter karantänperioden förflyttas barnen till andra mera permanenta förläggningar.

I klädringen hängs kläderna upp i »avlusningsrummet». Birger Gabrielson och Sirkka Niiramo har lämnat sina persedlar till fr. Qvarnström f. v. b.

Vem är denne gentleman, som håller sin dam så hårt i handen i väntan på farbror doktors undersökning med efterföljande bad?

Pojkarnas aptit var förstås som vanligt god och här hugger Urho Armas Vainio en smörgås från Kerstin Ribbers bricka.

En ny dag har börjat... Att hasa pall tycker i varje fall (fr. v.) Kerttu Inkeri Virolainen, Liisa Veltheim och Helmo Virolainen om...

»Dom andra kan leka, dom», säger 2-åringen Yrjö Juntunen, »men jag vill ha tag i min väsk» jag. Var är den? Man måste ju borsta tänderna».